

2) у поступку принудне наплате.

(4) Порески обвезник којем је укинута рјешење из разлога наведених у ставу 2. овог члана не може поново остварити право на одгађање плаћања истог пореског дуга.

Члан 11.

Рокови застарјелости пореских обавеза не теку у периоду трајања одгоде плаћања пореског дуга.

Члан 12.

Надзор над примјеном одредаба овог закона врше Министарство и Пореска управа.

Члан 13.

На поступке започете по одредбама закона који престаје да важи ступањем на снагу овог закона, примјениће се одредбе закона који је био на снази у вријеме подношења захтјева на основу којег је поступао започет.

Члан 14.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о посебним начинима измирења пореског дуга ("Службени гласник Републике Српске", бр. 66/13 и 52/14).

Члан 15.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-1318/15
29. октобра 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1682

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О РАЧУНОВОДСТВУ И РЕВИЗИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о рачуноводству и ревизији Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Седмој сједници, одржаној 29. октобра 2015. године, а Вијеће народа 9. новембра 2015. године констатовало да усвојеним Законом о рачуноводству и ревизији Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-3603/15
10. новембра 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О РАЧУНОВОДСТВУ И РЕВИЗИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ГЛАВА I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређује се област рачуноводства и ревизије која обухвата питања од значаја за организацију и функционисање система књиговодства и рачуноводства, припрему и презентацију финансијских извјештаја, организацију и рад Савјета за рачуноводство и ревизију Републике Српске, ревизију финансијских извјештаја, стицање звања, сертификацију и лиценцирање, као и друга питања од значаја за рачуноводство и ревизију.

Члан 2.

(1) Појмови коришћени у овом закону имају следеће значење:

1) рачуноводство је систем чије функционисање обезбјеђује информације о приносном, имовинском и финан-

сијском положају, токовима готовине, промјенама на властитом капиталу и другим финансијским и нефинансијским информацијама значајним за екстерне и интерне кориснике финансијских извјештаја,

2) књиговодство је систем који обухвата прикупљање, класификовање, евидентирање и сумирање пословних трансакција, те чување оригиналне пословне документације која пружа доказе о тим трансакцијама,

3) ревизија финансијских извјештаја је испитивање и изражавање мишљења о томе да ли су они припремљени и презентовани на истинит и фер начин, у складу са IAS, IFRS, IFRS for SMEs и другим одговарајућим прописима,

4) правно лице је профитно или непрофитно правно лице са сједиштем у Републици Српској (у даљем тексту: Република) или у иностранству,

5) предузетник је физичко лице регистровано за обављање предузетничке дјелатности које своје пословне књиге води у складу са Законом о порезу на доходак или у складу са овим законом,

6) рачуноводствени и ревизијски стандарди су стандарди, упутства, објашњења, смјернице и начела дефинисани овим законом, објављени од професионалног удружења, у сарадњи са Министарством финансија (у даљем тексту: Министарство),

7) Савјет за рачуноводство и ревизију Републике Српске је тијело формирано у складу са овим законом,

8) сертификат је јавна исправа коју издаје професионално удружење дефинисано овим законом, а којим се доказује да је лице стекло одговарајуће стручно звање,

9) лиценца је јавна исправа која представља дозволу за рад физичком или правном лицу коју, у складу са одредбама овог закона и Међународних стандарда едукације за професионалне рачуновође, издаје Министарство, односно професионално удружење,

10) професионално удружење је невладина, добровољна професионална асоцијација рачуновођа и ревизора у Републици,

11) овлашћени ревизор је лице које посједује лиценцу Министарства, која се издаје на основу сертификата издатог од професионалног удружења,

12) сертифицирани рачуновођа је лице које посједује сертификат издат од професионалног удружења у складу са овим законом,

13) сертифицирани рачуноводствени техничар је лице које посједује сертификат издат од професионалног удружења у складу са овим законом,

14) Јединствени регистар финансијских извјештаја (у даљем тексту: Регистар) даје централни извор информација о пословању и бонитету правних лица у Републици, успостављен у складу са прописима којима се уређује Регистар финансијских извјештаја,

15) прописи из области рачуноводства и ревизије који се у смислу овог закона примјењују у Републици подразумијевају: Међународне рачуноводствене стандарде (IAS), Међународне стандарде финансијског извјештавања (IFRS), Међународни стандард финансијског извјештавања за мале и средње ентитете (IFRS for SMEs), Међународне стандарде ревизије (ISA), Међународне рачуноводствене стандарде за јавни сектор (IPSAS), Међународне стандарде вредновања (IVS), Међународне стандарде за професионалну праксу интерне ревизије, Концептуални оквир за финансијско извјештавање, Кодекс етике за професионалне рачуновође (у даљем тексту: Кодекс) и пратећа упутства, објашњења и смјернице које доноси Одбор за међународне рачуноводствене стандарде (IASB) и сва пратећа упутства, објашњења и смјернице које доноси Међународна федерација рачуновођа (IFAC).

(2) Поједини изрази употребљени у овом закону за означавање мушког или женског рода подразумијевају оба пола.

Члан 3.

(1) Одредбе овог закона примјењују се на све облике привредних друштава, укључујући друштва за осигурање,

микрокредитна друштва, лизинг друштва, инвестиционе фондове, друштва за управљање инвестиционим фондovima, брокерско-дилерска друштва, берзе и банке, на друге финансијске организације, задруге, друга профитна и непрофитна правна лица са сједиштем у Републици, као и предузетнике који своје пословне књиге воде по систему двојног књиговодства, на обрачунском основу.

(2) Одредбе овог закона односе се и на правна лица и друге облике организовања које је правно лице са сједиштем у Републици основало у иностранству, ако за њих прописима тих држава није утврђена обавеза вођења пословних књига и сачињавања финансијских извјештаја.

(3) Одредбе овог закона односе се на организационе дијелове правних лица са сједиштем изван Републике, ако се посредством тих организационих јединица остварује приход у Републици.

(4) Одредбе овог закона односе се и на кориснике прихода буџета Републике, буџета општина, градова и фондова дефинисаних прописима којима се уређује буџетски систем Републике.

(5) Министар финансија (у даљем тексту: министар) доноси правилник којим прописује питања од значаја за успостављање система двојног књиговодства код предузетника.

(6) Министар доноси упутство којим се дају смјернице за примјену Међународног стандарда финансијског извјештавања за мале и средње ентитете.

Члан 4.

Правна лица дужна су да воде пословне књиге прописаним овим законом, да сачињавају и презентују своје финансијске извјештаје, те да врше ревизију финансијских извјештаја у складу са овим законом и другим одговарајућим прописима.

Члан 5.

(1) Правна лица разврставају се у зависности од: просјечног броја запослених, укупног годишњег прихода и просјечне вриједности пословне имовине утврђене на дан сачињавања финансијских извјештаја у пословној години.

(2) На основу критеријума из става 1. овог члана правна лица се разврставају на микро, мала, средња и велика правна лица.

(3) У микро правна лица разврставају се она правна лица која немају улагања у зависна, придружена правна лица и правна лица која су предмет заједничке контроле, не емитују и не држе хартије од вриједности и која на дан сачињавања финансијских извјештаја испуњавају сљедеће критеријуме:

1) да је просјечан број запослених у години за коју се подноси финансијски извјештај до пет запослених,

2) да је просјечна вриједност пословне имовине на крају пословне године до 250.000 КМ и

3) да је укупан годишњи приход до 500.000 КМ.

(4) У мала правна лица разврставају се она правна лица која на дан сачињавања финансијских извјештаја прелазе најмање један од три критеријума из става 3. овог члана, али не прелазе два од сљедећих критеријума:

1) да је 50 просјечан број запослених у години за коју се подноси финансијски извјештај,

2) да је просјечна вриједност пословне имовине на крају пословне године до 1.000.000 КМ и

3) да је укупан годишњи приход до 2.000.000 КМ.

(5) У средња правна лица разврставају се она правна лица која на дан сачињавања финансијских извјештаја прелазе два критеријума из става 4. овог члана, али не прелазе два од сљедећих критеријума:

1) да је 250 просјечан број запослених у години за коју се подноси финансијски извјештај,

2) да је просјечна вриједност пословне имовине на крају пословне године до 4.000.000 КМ и

3) да је укупан годишњи приход до 8.000.000 КМ.

(6) У велика правна лица разврставају се правна лица чије су вриједности веће од највећих вриједности код најмање два критеријума из става 5. овог члана.

(7) Правна лица која не испуњавају услове за разврставање према критеријумима из ст. 4, 5. и 6. разврставају се у средња правна лица.

(8) Независно од критеријума из ст. 3, 4, 5, 6. и 7. овог члана, банке, микрокредитна друштва, штедно-кредитне задруге, осигуравајућа друштва, лизинг друштва, друштва за управљање инвестиционим фондovima, друштва за управљање обавезним, односно доброволним пензионим фондovima, берзе и друге финансијске организације сматрају се великим правним лицима.

(9) Управа правног лица на дан сачињавања финансијских извјештаја самостално врши разврставање у складу са наведеним критеријумима и тако добијене податке користи за наредну пословну годину.

(10) Новооснована правна лица разврставају се на основу података из финансијских извјештаја за пословну годину у којој су основани сразмјерно броју мјесеци пословања.

(11) Просјечна вриједност пословне имовине израчунава се тако што се збир нето књиговодствене вриједности пословне имовине на почетку и на крају обрачунског периода подијели са бројем два, а просјечан број запослених тако што се укупан збир запослених крајем сваког мјесеца, укључујући и запослене изван територије Републике, подијели са бројем мјесеци у обрачунском периоду.

(12) Обавјештење о разврставању правног лица у категорију микро, малих, средњих или великих правних лица, извршено у складу са одредбама овог закона, правно лице је дужно да достави Агенцији за посредничке, информатичке и финансијске услуге (у даљем тексту: АПИФ) уз годишње финансијске извјештаје.

Члан 6.

(1) Субјекти од јавног интереса у смислу овог закона су:

1) правна лица чијим се хартијама од вриједности тргује или се врши припрема за њихово емитовање на организованом тржишту хартија од вриједности,

2) банке, микрокредитна друштва, друштва за осигурање, лизинг друштва, берзе, брокерско-дилерска друштва и друге финансијске организације,

3) јавна предузећа, дефинисана у складу са прописима којима се уређује пословање и управљање јавним предузећима и

4) сва правна лица од посебног значаја за Републику, независно од њихове правне форме и облика организовања.

(2) На приједлог ресорно надлежног министарства, одлуку о утврђивању статуса правног лица од посебног значаја за Републику доноси Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада).

ГЛАВА II ОРГАНИЗАЦИЈА СИСТЕМА КЊИГОВОДСТВА И РАЧУНОВОДСТВА

Члан 7.

(1) Правна лица доносе опште акте којима се уређују питања од значаја за успостављање и функционисање система књиговодства и рачуноводства у тим правним лицима.

(2) Под општим актима из става 1. овог члана подразумевају се Правилник о рачуноводству и рачуноводственим политикама и сва друга акта којима управа правног лица, у складу са законским и професионалним правилима, уређује питања од значаја за успостављање и функционисање система књиговодства и рачуноводства.

(3) Правно лице својим општим актом, у складу са овим законом:

1) уређује организацију система књиговодства и рачуноводства на начин који омогућава свеобухватно евидентирање, као и откривање и спречавање погрешно евидентираних пословних догађаја,

2) уређује интерне рачуноводствене контролне поступке,

3) утврђује рачуноводствене политике и рачуноводствене процјене,

4) одређује лица која су одговорна за законитост и правилност настанка пословних догађаја, као и сачињавање и контролу књиговодствених исправа о тим догађајима,

5) уређује кретање књиговодствених исправа и утврђује рокове за њихово достављање на даљу обраду и књижење,

6) утврђује поступке припреме, сачињавања и презентације финансијских извјештаја,

7) прописује поступке прикупљања, обраде и презентације података у вези са припремом и сачињавањем годишњих извјештаја о пословању, те финансијских података за статистичке, пореске и друге потребе и

8) уређује и друга питања од значаја за успостављање ефикасног система књиговодства и рачуноводства у правном лицу.

(4) Правно лице дужно је да организује прикупљање и сачињавање књиговодствених исправа, вођење пословних књига, сачињавање годишњих финансијских извјештаја у складу са овим законом и одговарајућим подзаконским прописима, поштујући при томе усвојене рачуноводствене стандарде, рачуноводствена начела и принципе уредног књиговодства.

(5) Правно лице које врши обраду података на рачуну дужно је да користи рачуноводствени софтвер који омогућава функционисање система интерних рачуноводствених контрола и онемогућава брисање прокњижених пословних догађаја.

1. Књиговодствене исправе

Члан 8.

(1) Књиговодствена исправа је писани документ у материјалном или електронском облику о насталом пословном догађају којим су обухваћени сви подаци неопходни за књижење у пословним књигама, потписан од лица која су овлашћена за сачињавање и контролу књиговодствених исправа.

(2) Књиговодствене исправе сачињавају се на мјесту и у вријеме настанка пословног догађаја, осим оних исправа које се сачињавају у књиговодству правног лица.

(3) Фото-копија књиговодствене исправе може бити основ за књижење пословног догађаја, само под условом да је на њој наведено мјесто чувања оригиналне исправе, са потписом одговорног лица.

(4) Књиговодствена исправа примљена у електронском облику сматра се вјеродостојном под условом да је потписана на начин утврђен прописима о електронском потпису Републике.

Члан 9.

(1) Књиговодствена исправа мора бити потпуна, истинита, рачунски тачна и уредна, сачињена тако да омогућава потпун увид у вјеродостојност документа.

(2) Контролу књиговодствених исправа не могу да врше лица која су материјално задужена за имовину на коју се исправа односе.

(3) Лица одговорна за сачињавање и контролу књиговодствених исправа својим потписом у писаном или електронском облику потврђују да је књиговодствена исправа потпуна, истинита, рачунски тачна и да одражава суштину пословног догађаја на који се односи.

(4) Одговорно лице у правном лицу дужно је да исправност и потпуност књиговодствене исправе овјери својим потписом прије уноса података из књиговодствене исправе у пословне књиге.

(5) Лица која сачињавају и врше пријем књиговодствених исправа дужна су да потписану исправу и другу документацију у вези са насталим пословним догађајем књиговодству доставе одмах након израде, односно пријема,

а најкасније у року од три дана од дана када је пословна промјена настала, односно дана када је књиговодствена исправа примљена.

(6) Лица која воде пословне књиге дужна су да књиговодствене исправе у пословним књигама прокњиже наредног дана, а најкасније у року од осам дана од дана пријема.

Члан 10.

(1) Књиговодствене исправе чувају се у изворном материјалном и електронском облику, у облику електронског записа или на микрофилму.

(2) Платне листе и аналитичке евиденције о платама, исправе којима се доказују власништво и власнички односи на непокретностима и хартијама од вриједности чувају се трајно.

(3) Књиговодствене исправе на основу којих су подаци унесени у пословне књиге чувају се најмање пет година или дуже, ако су посебним прописима одређени дужи рокови за чување појединих врста исправа.

(4) Књиговодствене исправе чувају се у пословним историјама правног лица, односно организационог дијела правног лица или лица коме је повјерено вођење пословних књига.

(5) Рок за чување књиговодствених исправа почиње тећи по истеку посљедњег дана обрачунског периода на који се односе пословне књиге у које су унесени подаци из тих исправа.

2. Пословне књиге

Члан 11.

(1) Пословне књиге представљају једнообразне евиденције о стању и промјенама на имовини, обавезама и властитом капиталу, као и оствареним приходима и насталим расходима.

(2) Пословне књиге чине: дневник, главна књига и помоћне књиге.

(3) Дневник и главна књига воде се по систему двојног књиговодства.

(4) Дневник је пословна књига у коју се пословни догађаји настали у току обрачунског периода уносе хронолошки, према редослиједу њиховог настанка.

(5) Главна књига је систематска евиденција у којој се приказују стање и промјене на имовини, обавезама, властитом капиталу, приходима и расходима у току обрачунског периода и која представља основ за израду финансијских извјештаја.

(6) Помоћне књиге су аналитичке евиденције које се воде за нематеријална средства, непокретности, постројења и опрему, инвестиционе некретнине, финансијске пласмане, залихе, потраживања, готовину и готовинске еквиваленте, обавезе, капитал и друге билансне позиције.

(7) Број и садржај помоћних књига, начин њиховог вођења и повезивања са главном књигом и слично правно лице или предузетник уређују својим општим актом у складу са овим законом.

(8) Дневник благајне је помоћна књига у којој се приказују стање и промјене на готовини и еквивалентима готовине, која се закључује на крају сваког дана у којем је било промјена у благајни, а књиговодству на књижење доставља се најкасније наредног дана.

Члан 12.

(1) Пословне књиге се отварају почетком пословне, односно календарске године или неког другог утврђеног обрачунског периода у складу са овим законом, на основу биланса стања и закључног листа у којим је приказано стање средстава и извора средстава на дан када је окончан претходни обрачунски период.

(2) Новооснована правна лица своје пословне књиге отварају на основу биланса оснивања, који се сачињава након пописа имовине и обавеза новооснованог правног лица, са стањем на дан оснивања.

(3) Пословна година једнака је календарској години.

(4) У пословне књиге подаци се уносе искључиво на основу вјеродостојних књиговодствених исправа.

(5) Пословне књиге се воде на начин да обезбиједи контролу и исправност унесених података, њихово чување, могућност коришћења података, могућност добијања увида у промет и стања на рачунима главне књиге, те могућност увида у временски редослијед извршеног уноса пословних догађаја.

(6) Пословне књиге се закључују након свих потребних књижења, укључујући предзакључна и закључна књижења, а најкасније до рока за предају годишњих финансијских извјештаја, на дан настанка статусних промјена, на дан обустављања пословања и у другим случајевима у складу са законом.

Члан 13.

(1) Правно лице и предузетник општим актом, у складу са овим законом, прописују потребан степен школске спреме, радно искуство и остале услове за лице које води пословне књиге и сачињава финансијске извјештаје.

(2) У складу са овим законом, вођење пословних књига и сачињавање финансијских извјештаја може бити повјерено другом правном лицу или предузетнику, регистрованим за пружање књиговодствених и рачуноводствених услуга, који запошљавају лица којима се повјерава вођење пословних књига и сачињавање финансијских извјештаја и који испуњавају и друге услове утврђене овим законом и општим актом правног лица.

(3) Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, лица која сачињавају финансијске извјештаје обавезно су квалификована лица.

(4) Под појмом квалификована лица подразумијевају се лица која посједују лиценцу сертифицираног рачуноводственог техничара или сертифицираног рачуновође у складу са одредбама овог закона.

(5) Одредбе из става 2. овог члана не односе се на банке, друштва за осигурање, даваоце финансијског лизинга, микрокредитна друштва, као и на друге финансијске организације којима је прописима који уређују њихово пословање забрањено повјеравање вођења пословних књига и сачињавање финансијских извјештаја другом лицу.

Члан 14.

(1) Предузетници који пружају књиговодствене и рачуноводствене услуге региструју се у складу са одредбама овог закона и закона којим се уређује област занатско-предузетничке дјелатности.

(2) Надлежни орган јединице локалне самоуправе дужан је да прије издавања рјешења којим се предузетнику одобрава обављање дјелатности из области књиговодства и рачуноводства провјери испуњеност услова из члана 13. овог закона.

(3) Надлежни орган јединице локалне самоуправе дужан је да Министарству благовремено достави примјерак издатог рјешења из става 2. овог члана.

(4) На основу достављених рјешења Министарство успоставља и води Регистар предузетника који пружају књиговодствене и рачуноводствене услуге.

Члан 15.

(1) Привредно друштво за пружање књиговодствених и рачуноводствених услуга региструје се у складу са одредбама овог закона и закона којим се уређују питања од значаја за оснивање, пословање и престанак пословања привредних друштава.

(2) Привредна друштва за пружање књиговодствених и рачуноводствених услуга дужна су да се упишу у Регистар привредних друштава за пружање књиговодствених и рачуноводствених услуга, који води Министарство.

(3) Уз захтјев за упис у Регистар привредних друштава за пружање књиговодствених и рачуноводствених услуга, привредно друштво дужно је да достави документацију

којом се потврђује испуњеност услова из члана 13. овог закона.

(4) Министар доноси правилник којим се уређује вођење Регистра привредних друштава за ревизију, Регистра овлашћених ревизора, те Регистра правних лица и предузетника за пружање књиговодствених и рачуноводствених услуга.

3. Контни оквир и попис имовине и обавеза

Члан 16.

(1) Пословне промјене књиге се на аналитичким рачунима који по својој садржини и билансној припадности одговарају рачунима из прописаног контног оквира.

(2) Министар доноси правилнике којима се прописује контни оквир и садржина рачуна у контном оквиру за сва правна лица и предузетнике.

(3) Детаљан контни план прописује се општим актом правног лица, односно предузетника, који је усклађен са прописаним одговарајућим контним оквиром.

(4) Изузетно од става 3. овог члана, детаљан контни план за кориснике прихода буџета Републике, општина, градова и фондова прописује министар правилником.

Члан 17.

(1) Правно лице или предузетник дужни су да на почетку пословања, као и најмање једном годишње, са стањем на дан када се завршава пословна година или неки други обрачунски период одређен у складу са овим законом, изврше попис имовине и обавеза с циљем да утврде њихово стварно стање, те да стање у пословним књигама ускладе са стварним стањем утврђеним пописом.

(2) Изузетно од рокова из става 1. овог члана, правно лице и предузетник својим општим актом могу да предвиде и друге рокове за попис.

(3) У зависности од начина обраде података, усклађивање промета главне књиге са прометом приказаним у дневнику, као и промета и стања помоћних књига са прометом и стањем у главној књизи, врши се континуирано, а најкасније непосредно прије пописа имовине и обавеза, односно прије сачињавања финансијских извјештаја.

(4) Поред пописа у роковима из ст. 1. и 2. овог члана, правно лице попис и усклађивање књиговодственог стања са стварним стањем врши и приликом примопредаје дужности рачунополагача, промјене цијена производа и робе, статусних промјена, отварања стечајног поступка и поступка ликвидације, као и у другим случајевима предвиђеним законом.

(5) Министар доноси правилник којим се прописују начин и рокови вршења пописа и усклађивања књиговодственог стања са стварним стањем имовине и обавеза.

Члан 18.

(1) Прије сачињавања годишњих финансијских извјештаја обавезно се врши усаглашавање међусобних потраживања и обавеза (конфирмација салда), што се доказује одговарајућом књиговодственом исправом.

(2) Правно лице је обавезно да одговори на захтјев овлашћеног ревизора за потврду стања обавеза и потраживања, као и стања осталих билансних позиција које су неопходне за обављање поступка ревизије.

(3) Правно лице је дужно да у напоменама уз финансијске извјештаје презентује сва неусаглашена салда потраживања и обавеза, као и разлоге зашто усаглашавање није извршено.

4. Финансијски и консолидовани финансијски извјештаји

Члан 19.

(1) Правно лице или предузетник који води двојно књиговодство сачињавају и презентују јавности финансијске извјештаје за пословну годину завршену 31. децембра текуће године са упоредним подацима за претходну годину.

(2) Изузетно, зависно правно лице чије матично правно лице са сједиштем у иностранству има пословну годину различиту од календарске године, уз сагласност министра, може да сачињава и презентује финансијске извјештаје за период који је различит од периода из става 1. овог члана.

(3) Правно лице код кога настану статусне промјене, односно промјене правне форме, као и правно лице над којим је отворен стечајни или ликвидациони поступак, поред финансијских извјештаја из става 1. овог члана сачињава и презентује финансијске извјештаје сачињене на дан статусне промјене, односно на дан промјене правне форме, као и на дан отварања и закључења стечајног или ликвидационог поступка.

(4) Пословне промјене настале између дана биланса и дана уписа у Регистар пословних субјеката обухватају се у пословним књигама претходног правног лица или новог правног лица, што се утврђује одлуком о статусној промјени.

(5) Годишње финансијске извјештаје чине:

1) Биланс стања - Извјештај о финансијском положају на крају периода,

2) Биланс успјеха - Извјештај о укупном резултату за период,

3) Биланс токова готовине - Извјештај о токовима готовине,

4) Извјештај о промјенама на капиталу и

5) Напомене уз финансијске извјештаје.

(6) Изузетно од одредбе из става 5. овог члана, предузетници који воде двојно књиговодство, заједнице етажних власника, синдикалне организације и друга удружења грађана годишње финансијске извјештаје презентују кроз:

1) Биланс стања - Извјештај о финансијском положају на крају периода и

2) Биланс успјеха - Извјештај о укупном резултату за период.

(7) Обавеза презентовања финансијских извјештаја из става 6. овог члана односи се на правна лица која задовољавају следеће критеријуме:

1) да је просјечан број запослених у години за коју се подноси финансијски извјештај до пет запослених,

2) просјечна вриједност пословне имовине на крају пословне године до 250.000 КМ и

3) укупан годишњи приход до 500.000 КМ.

(8) Уз годишњи финансијски извјештај корисницима финансијских извјештаја презентује се и посебан извјештај сачињен према захтјеву Републичког завода за статистику.

(9) Правна лица чије је пословање уређено посебним прописима на основу којих је орган, односно организација надлежна за обављање надзора над њиховим пословањем прописала обавезу сачињавања и презентације периодичних финансијских извјештаја дужна су да те извјештаје сачињавају и у складу с тим прописима.

(10) За финансијске извјештаје правног лица или предузетника који води двојно књиговодство одговорно је лице овлашћено за заступање уписано у одговарајући регистар.

(11) Финансијске извјештаје правног лица или предузетника, који води двојно књиговодство, потписује лице овлашћено за заступање уписано у одговарајући регистар и квалификовано лице из члана 13. овог закона.

Члан 20.

(1) Консолидовани финансијски извјештаји су финансијски извјештаји групе у којима су имовина, обавезе, сопствени капитал, приходи, расходи и токови готовине матичног правног лица и његових зависних правних лица презентовани као да су једна економска цјелина.

(2) Групу чине матично правно лице и његова зависна правна лица над којима матично правно лице остварује контролу, у складу са IAS, односно IFRS.

(3) Матична правна лица имају обавезу да сачињавају, презентују, објављују и достављају консолидоване финан-

сијске извјештаје у складу са одговарајућим IAS, односно IFRS и одредбама овог закона.

(4) Обавеза из става 3. овог члана настаје у години у којој матично правно лице оствари контролу над зависним правним лицем или више зависних правних лица, а престаје достављањем консолидованог финансијског извјештаја за годину у којој матично правно лице изгуби контролу над свим зависним правним лицима.

Члан 21.

(1) Министар доноси правилнике којима се прописују садржина и форма финансијских извјештаја који се сачињавају и презентују у складу са овим законом.

(2) Предузетници који се, у складу са овим законом, определиле да воде двојно књиговодство своје финансијске извјештаје припремају на одговарајућим обрасцима финансијских извјештаја прописаним за правна лица.

Члан 22.

(1) Пословне књиге и финансијски извјештаји чувају се у оригиналу или коришћењем других адекватних средстава архивирања.

(2) Пословне књиге и финансијски извјештаји воде се, припремају и чувају у пословним просторијама правног лица, организационог дијела правног лица, предузетника или лица коме је повјерено вођење пословних књига у Републици.

(3) Ако се пословне књиге воде у електронском облику, правно лице, односно организациони дио правног лица или предузетник дужни су да овлашћеним контролним органима обезбиједи приступ централној бази података ради несметане контроле пословних књига.

(4) Дневник и главна књига чувају се најмање десет година.

(5) Помоћне књиге чувају се најмање пет година.

(6) Финансијски извјештаји и извјештаји о извршеној ревизији чувају се трајно у оригиналном облику.

(7) Рокови у којима се чувају пословне књиге и финансијски извјештаји почињу да теку након истека последњег дана пословне године на коју се односе.

Члан 23.

Пословне књиге, финансијски извјештаји и друге финансијске информације презентоване од лица на која се односе одредбе овог закона изражавају се у новчаној јединици и на језику који је у службеној употреби у Републици.

5. Годишњи извјештај о пословању

Члан 24.

(1) Правна лица су обавезна да припремају годишње извјештаје о пословању који дају објективан приказ пословања правног лица и његовог положај, укључујући и опис главних ризика и неизвјесности са којима се суочава и мјера предузетих на заштити животне средине.

(2) Годишњи извјештај о пословању обавезно садржи:

1) све значајне догађаје настале у периоду од завршетка пословне године до датума предаје финансијског извјештаја,

2) процјену очекиваног будућег развоја правног лица,

3) најважније активности у вези са истраживањем и развојем,

4) информације о откупу властитих акција и удјела,

5) информације о пословним сегментима правног лица,

6) коришћене финансијске инструменте, ако је то значајно за процјену финансијског положаја и успјешности пословања правног лица,

7) циљеве и политике правног лица у вези са управљањем финансијским ризицима, заједно са политикама заштите од ризика за сваку планирану трансакцију за коју је неопходна заштита и

8) изложеност правног лица цјеновном, кредитном, тржишном и валутном ризику, ризику ликвидности и другим ризицима присутним у пословању правног лица.

(3) Годишњи извјештај о пословању великих правних лица и правних лица чије су хартије од вриједности уврштене на организовано тржиште хартија од вриједности обавезно садржи и приказ примијењених правила корпоративног управљања.

(4) Изузетно од одредбе из става 1. овог члана, микро и мала правна лица нису дужна да припремају годишњи извјештај о пословању.

(5) Годишњи извјештај о пословању чува се у оригиналном облику десет година након истека пословне године за коју је сачињен.

(6) Годишњи извјештај о пословању из става 2. овог члана обавезно се доставља у Регистар, који се води код АПИФ-а, најкасније до краја јуна текуће године за претходну годину.

Члан 25.

(1) Финансијски извјештаји из чл. 19. и 20. овог закона обавезно се предају у Регистар.

(2) Годишњи финансијски извјештаји се у Регистар предају најкасније до посљедњег дана фебруара текуће године за претходну годину.

(3) Правна лица која имају пословну годину различиту од календарске године дужна су да, за статистичке и друге потребе, у Регистар предају Биланс стања, Биланс успеха и посебан извјештај сачињен према захтјеву Републичког завода за статистику, за пословну годину која је једнака календарској, у року из става 2. овог члана.

(4) Правна лица која у складу са овим законом имају обавезу да сачињавају и презентују консолидоване финансијске извјештаје дужна су да те извјештаје предају у Регистар најкасније до краја априла текуће године за претходну годину.

(5) Правна лица чији финансијски извјештаји у складу са овим законом подлијежу обавезној ревизији дужна су да извјештај о ревизији, заједно са финансијским извјештајима који су били предмет ревизије, доставе у Регистар најкасније до краја јуна текуће године за претходну годину.

Члан 26.

(1) АПИФ је обавезан да податке из преузетих финансијских извјештаја из чл. 19. и 20. овог закона обради на начин подесан за оцјену имовинског, приносног и финансијског положаја правних лица и предузетника који воде двојно књиговодство.

(2) Основни подаци из преузетих финансијских извјештаја су доступни јавности без накнаде, на званичној интернет страници АПИФ-а, уз обезбијеђен превод на енглески језик.

(3) АПИФ је дужан да, у року од 60 дана од истека рокова за њихово достављање, обезбијеђи обраду података из преузетих извјештаја из чл. 24. и 25. овог закона и учини их доступним сваком подносиоцу захтјева.

(4) Чување и заштита података из преузетих извјештаја, начин пријема, контрола и обрада извјештаја, коришћење података, као и друга питања од значаја за успостављање и функционисање Регистра, уређују се прописима о Регистру.

(5) Министар доноси правилник којим се прописује форма и садржај основних података из става 2. овог члана.

(6) АПИФ је обавезан да Пореској управи Републике Српске (у даљем тексту: Пореска управа) у року дефинисаном у закону којим се уређује Регистар финансијских извјештаја достави податке о лицима која нису поступила у складу са чланом 5. став 12. и чл. 24. и 25. овог закона.

Члан 27.

(1) АПИФ је дужан да Министарству обезбијеђи стални увид у предате финансијске извјештаје, дефинисане у чла-

ну 25. овог закона, а најкасније у року од 30 дана од истека рокова за њихову предају у Регистар.

(2) АПИФ је дужан да у роковима из става 1. овог члана, на основу обрађених података из финансијских извјештаја, на својој интернет страници обезбијеђи могућност креирања збирних и појединачних анализа и извјештаја о имовинском, приносном и финансијском положају правних лица и предузетника.

(3) Подаци из става 2. овог члана обезбјеђују се за потребе републичких органа управе и органа јединице локалне самоуправе без накнаде.

ГЛАВА III

РЕВИЗИЈА ФИНАНСИЈСКИХ ИЗВЈЕШТАЈА

1. Обвезници ревизије финансијских извјештаја и привредна друштва за ревизију

Члан 28.

(1) Ревизија финансијских извјештаја обавља се у складу са овим законом и Међународним стандардима ревизије.

(2) Обавезној ревизији подлијежу финансијски извјештаји субјеката од јавног интереса, дефинисаних овим законом и финансијски извјештаји великих правних лица разврстаних у складу са овим законом.

(3) Матична правна лица која имају обавезу да сачињавају и презентују консолидоване финансијске извјештаје дужна су да изврше ревизију тих извјештаја.

(4) Уколико нису обухваћени ставом 2. овог члана, обавезној ревизији подлијежу и финансијски извјештаји других правних лица, уколико је то прописано посебним прописима којим се уређује њихово пословање.

(5) Осим субјеката из ст. 2. и 3. овог члана, сва остала правна лица могу да одлуче да се ревизија њихових финансијских извјештаја врши у складу са одредбама овог закона.

Члан 29.

(1) Привредна друштва за ревизију региструју се у складу са одредбама овог закона и закона којим се уређују питања од значаја за оснивање, пословање и престанак пословања привредних друштава.

(2) Све облике ревизије у Републици обављају привредна друштва и пословне јединице привредног друштва који посједују лиценцу издату од Министарства.

(3) Лиценце привредним друштвима за ревизију која су лиценцирана у складу са одредбама одговарајућих закона о рачуноводству и ревизији у Федерацији БиХ и Брчко Дистрикту БиХ издају се у складу са условима узајамног признавања квалификација на цијелом подручју БиХ, дефинисаним прописима из области рачуноводства и ревизије на нивоу БиХ.

Члан 30.

(1) Већинско право гласа и већинско учешће у капиталу у привредном друштву за ревизију могу имати искључиво овлашћени ревизори или друго привредно друштво за ревизију у својству оснивача.

(2) Привредно друштво за ревизију може основати и страном привредно друштвом које се бави ревизијом, у складу са овим законом.

Члан 31.

(1) Ревизију финансијских извјештаја обављају лица која имају професионално звање овлашћени ревизор, која посједују лиценцу за рад на пословима ревизије финансијских извјештаја и која су запослена у привредном друштву или ангажована од привредног друштва за ревизију.

(2) Привредно друштво за ревизију може да обавља ревизију код правних лица која подлијежу обавезној ревизији ако у радном односу на неодређено вријеме са пуним радним временом има запосленог најмање једног овлашћеног ревизора са важећом лиценцом.

(3) Изузетно од одредбе из става 2. овог члана, привредно друштво за ревизију у сталном радном односу на неодређено вријеме са пуним радним временом обавезно је да има:

1) најмање два овлашћена ревизора са важећом лиценцом, ако обавља ревизију више од десет субјеката од јавног интереса, односно правних лица чији су укупни приходи, за свако правно лице, утврђени у последњем финансијском извјештају у односу на датум уговарања услуга ревизије, већи од 10.000.000 КМ и

2) најмање три овлашћена ревизора са важећом лиценцом, ако обавља ревизију више од 20 субјеката од јавног интереса, односно правних лица чији су укупни приходи, за свако правно лице, утврђени у последњем финансијском извјештају у односу на датум уговарања услуга ревизије, већи од 10.000.000 КМ.

Члан 32.

(1) Министарство овлашћеним ревизорима издаје, обавља и одузима дозволе за рад - лиценце за обављање послова ревизије финансијских извјештаја.

(2) Министар доноси правилник којим се прописују услови за издавање, обнављање и одузимање лиценци овлашћеним ревизорима.

(3) Министарство води Регистар овлашћених ревизора којима је у складу са законом издата дозвола за рад у звању овлашћеног ревизора.

(4) Регистар овлашћених ревизора обавезно садржи име и презиме овлашћеног ревизора, назив субјекта који је овлашћеном ревизору издао сертификат, број и датум издавања лиценце, рок важења лиценце и друге податке од значаја за правилну идентификацију овлашћеног ревизора.

(5) Подаци који се уписују у Регистар овлашћених ревизора су јавни.

Члан 33.

(1) Оснивач привредног друштва за ревизију подноси Министарству захтјев за издавање дозволе за рад привредном друштву за ревизију.

(2) Уз захтјев из става 1. овог члана, оснивач подноси:

1) одлуку о оснивању или други оснивачки акт,

2) акт о оснивању пословне јединице привредног друштва, ако је ријеч о страном друштву за ревизију,

3) правилник или други интерни акт којим је уређена методологија за обављање услуга ревизије,

4) податке о оснивачима привредног друштва и

5) податке о лицу или лицима која ће у привредном друштву за ревизију засновати радни однос на неодређено вријеме са пуним радним временом.

(3) Ако је оснивач привредног друштва за ревизију страном правно лице, правно лице из Федерације БиХ или Брчко Дистрикта БиХ, уз захтјев за издавање дозволе за рад, поред исправа из става 2. овог члана, подноси и документацију којом се доказује да је у матичној држави или ентитету, односно Брчко Дистрикту БиХ регистровано за пружање услуга ревизије.

(4) Обавеза подношења захтјева за регистрацију привредних друштава за ревизију, утврђена у ставу 3. овог члана, односи се на ревизоре или привредна друштва за ревизију који, у складу са овим законом, желе да оснују привредно друштво за ревизију у Републици.

Члан 34.

(1) Рјешење по захтјеву за издавање дозволе за рад доноси министар у року од 30 дана од дана подношења потпуног захтјева.

(2) Рјешење из става 1. овог члана коначно је у управном поступку, а против њега се може покренути управни спор.

Члан 35.

(1) Након добијања дозволе за рад оснивач је дужан да привредно друштво или пословну јединицу привред-

ног друштва за ревизију региструје у Регистар пословних субјеката.

(2) Уз пријаву за упис у Регистар пословних субјеката оснивач привредног друштва подноси рјешење из члана 34. став 1. овог закона.

(3) Након уписа у Регистар пословних субјеката оснивач је дужан да привредно друштво или пословну јединицу привредног друштва у року од 30 дана упише у Регистар привредних друштава за ревизију, који води Министарство.

(4) Уз захтјев за упис у Регистар привредних друштава за ревизију Министарству се достављају:

1) рјешење о регистрацији пословног субјекта,

2) доказ о запошљавању овлашћеног ревизора са важећом лиценцом или више њих на неодређено вријеме са пуним радним временом (фото-копија уговора о раду, радне књижице и пореског увјерења о пријави уплате доприноса) и

3) податке о другим ревизорима ангажованим од привредног друштва за ревизију.

(5) На основу поднесеног захтјева за упис привредног друштва за ревизију и комплетне документације, издаје се рјешење о упису у Регистар привредних друштава за ревизију.

(6) У Регистар привредних друштава за ревизију обавезно се, у року од 30 дана, пријављују све промјене у подацима који се, у складу са овим законом, воде у Регистру привредних друштава за ревизију.

Члан 36.

(1) Министарство води Регистар привредних друштава за ревизију којим су издате дозволе за рад.

(2) Регистар привредних друштава за ревизију обавезно садржи пословно име и адресу привредног друштва за ревизију, облик организовања, имена оснивача и њихово учешће у капиталу привредног друштва за ревизију, имена лица овлашћених за заступање привредног друштва и имена стално запослених или на други начин ангажованих овлашћених ревизора са лиценцама.

(3) Подаци који се уписују у Регистар привредних друштава за ревизију су јавни.

Члан 37.

(1) Привредно друштво за ревизију које у току обављања ревизије престане да испуњава услове из члана 31. ст. 2. и 3. у погледу минималног броја запослених овлашћених ревизора на неодређено вријеме са пуним радним временом дужно је да прекине даљи рад и обавијести о тој промјени Министарство и правно лице код кога обавља ревизију, у року од осам дана од дана настале промјене.

(2) Ако наступи околност из става 1. овог члана, привредно друштво за ревизију не може да закључује нове уговоре о ревизији све док поново не испуни услове прописане овим законом.

Члан 38.

(1) Министар доноси рјешење о одузимању дозволе за рад привредном друштву за ревизију:

1) ако обавља ревизију на начин који није у складу са одредбама овог закона,

2) ако му је дозвола за обављање послова ревизије издата на основу неистинитих података,

3) ако није уписано у одговарајући Регистар пословних субјеката или Регистар привредних друштава за ревизију,

4) ако не испуњава услов из члана 31. ст. 2. и 3. овог закона,

5) ако услуге ревизије пружа повезаном правном лицу или када је ријеч о том правном лицу постоје неке друге сметње дефинисане Кодексом,

6) ако се не осигура од одговорности за штету коју може да проузрокује изражавањем ревизорског мишљења и

7) на захтјев привредног друштва.

(2) Рјешење из става 1. овог члана коначно је у управном поступку, а против њега се може покренути управни спор.

2. Процес ревизије

Члан 39.

(1) Ревизија финансијских извјештаја обавља се за сваку пословну годину појединачно.

(2) Надлежни орган у правном лицу одлучује о избору привредног друштва за ревизију у складу са законом.

(3) Ревизија финансијских извјештаја обавља се на основу уговора који је закључен између правног лица чији се финансијски извјештаји ревидирају и привредног друштва за ревизију, најкасније до 30. септембра пословне године за коју се припремају финансијски извјештаји који су предмет ревизије.

(4) Уговор о ревизији финансијских извјештаја, поред елемената који су уређени прописима о облигационим односима, обавезно садржи и:

1) структуру ревизорског тима, са навођењем стручних квалификација чланова ревизорског тима,

2) податке о планираном броју сати за обављање ревизије по члановима ревизорског тима и

3) обавезу сачињавања информације о утрошеним сатима по члановима ревизорског тима.

(5) Привредно друштво за ревизију има право на накнаду за обављену ревизију, а износ накнаде се утврђује уговором о ревизији.

(6) Привредна друштва за ревизију дужна су да Министарству доставе најкасније до 31. децембра текуће године доставе фото-копије уговора о ревизији закључених у току те године.

Члан 40.

(1) Ревизију финансијских извјештаја једног правног лица исто привредно друштво за ревизију може да обавља најдуже седам година узастопно.

(2) Изузетно, ревизију код истог правног лица привредно друштво за ревизију може да обавља још три године након истека рока из става 1. овог члана уколико обезбиједи да ревизију обавља други ревизор.

(3) Рок из става 1. овог члана почиње тећи од датума закључивања првог уговора о ревизији финансијских извјештаја.

Члан 41.

(1) У извјештају о извршеној ревизији финансијских извјештаја изражава се мишљење о томе да ли су финансијски извјештаји припремљени и презентовани на истинит и фер начин, у складу са IAS, IFRS, IFRS for SMEs и другим одговарајућим прописима.

(2) Мишљење овлашћеног ревизора обавезно се изражава у складу са Међународним стандардима ревизије и може бити позитивно, мишљење са резервом, негативно или у форми у којој се ревизор уздржава од давања мишљења.

Члан 42.

(1) Документацију на основу које је обављена ревизија привредно друштво за ревизију чува најмање пет година, рачунајући од пословне године на коју се ревизија односи.

(2) Радна документација на основу које се израђује ревизорски извјештај, уговор о ревизији и извјештај о извршеној ревизији сачињава се на језику који је у службеној употреби у Републици.

Члан 43.

На позив управе правног лица или на лични захтјев овлашћени ревизор има право да присуствује сједници органа управљања правног лица на којој се разматра извјештај о извршеној ревизији код тог правног лица.

Члан 44.

(1) Привредно друштво за ревизију обавезно је да се осигура од ризика у погледу одговорности за штету коју

може да проузрокује погрешно израженим ревизорским мишљењем.

(2) За штету коју привредно друштво за ревизију може да проузрокује обављањем ревизије минимална сума покрића ризика по штетном догађају износи 50.000 КМ.

(3) За штету коју привредно друштво за ревизију може да проузрокује обављањем ревизије код банака, лизинг друштава, инвестиционих и пензионих фондова и осигуравајућих друштава минимална сума покрића по штетном догађају износи 500.000 КМ.

(4) Привредна друштва за ревизију, у погледу одговорности за штету коју могу да проузрокују погрешно израженим ревизорским мишљењем, дужна су да закључе полисе осигурања посебно за свако правно лице чији се финансијски извјештаји ревидирају.

(5) Министар доноси правилник којим се прописују минималне суме покрића ризика по појединачним штетним догађајима.

(6) Привредна друштва за ревизију дужна су да Министарству доставе фото-копију полисе осигурања закључену у складу са одредбама овог члана, у року од 30 дана од дана њеног закључивања.

Члан 45.

(1) Друштво за ревизију које обавља ревизију субјеката од јавног интереса утврђених чланом 6. овог закона дужно је да у року од четири мјесеца од истека пословне године објави годишњи извјештај о транспарентности на својој интернет страници или интернет страници Министарства, са обавезом да су овако објављени извјештаји доступни пет година од дана објаве.

(2) Годишњи извјештај о транспарентности обавезно садржи најмање следеће елементе:

1) опис организације и структуре власништва друштва за ревизију,

2) опис мреже и њеног правног и структурног уређења, уколико друштво за ревизију припада мрежи,

3) опис управљачке структуре друштва за ревизију,

4) опис система интерне контроле друштва за ревизију, те изјаву управе друштва о дјелотворности његовог функционисања,

5) назнаку када је извршена посљедња провјера квалитета рада,

6) преглед субјеката од јавног интереса за које је друштво спровело ревизију у току претходне пословне године,

7) изјаву која се односи на независност рада друштва за ревизију, којом се потврђује да је обављена интерна контрола поштивања захтјева о независности,

8) изјаву о политици друштва за ревизију која је у вези са сталним усавршавањем овлашћених ревизора,

9) финансијске информације које показују значај друштва за ревизију, као што су укупан приход подијелен у накнаде из законом прописане ревизије годишњих и консолидованих финансијских извјештаја и накнаде зарачунате за остале услуге које нису повезане са ревизијом и

10) податке о основици за примања овлашћених ревизора који потписују извјештаје о обављеним ревизијама субјеката од јавног интереса.

(3) Годишњи извјештај о транспарентности обавезно потписује лице овлашћено за заступање друштва за ревизију.

Члан 46.

(1) Привредно друштво за ревизију и овлашћени ревизор не могу обављати ревизију финансијских извјештаја правног лица:

1) у коме су власници удјела или акција,

2) коме воде пословне књиге или врше сачињавање финансијских извјештаја за ревидирани период или

3) ако су на било који начин пословно повезани са правним лицем тако да објективно постоји сумња у њихову независност и непристрасност.

(2) Привредно друштво за ревизију и овлашћени ревизор не могу обављати ревизију финансисјских извјештаја правног лица којем пружају:

- 1) услуге у вези са процјеном вриједности, уколико се она односи на годину за коју се обавља ревизија,
- 2) актуарске услуге,
- 3) услуге које се односе на функционисање система интерне контроле и интерне ревизије,
- 4) менаџерске услуге,
- 5) правне и стручне услуге које се односе на процес ревизије,
- 6) савјетодавне, брокерско-дилерске или инвестиционе услуге и
- 7) друге услуге чије пружање би довело до сукоба интереса.

ГЛАВА IV НАДЗОР

1. Надзор над пословима рачуноводства

Члан 47.

(1) Пореска управа, на начин како је то уређено прописима који се односе на порески поступак, врши надзор код правних лица и предузетника који пословне књиге воде по систему двојног књиговодства, у дијелу рачуноводствених послова, те сачињавања и презентације финансијских извјештаја ради провере обављају ли се наведени послови у складу са одредбама овог закона.

(2) Надзор из става 1. овог члана врше и друге институције уколико су им посебним прописима дата овлашћења.

Члан 48.

(1) Пореска управа је надлежна да обавља надзор над слѣдећим активностима правних лица и предузетника који пословне књиге воде по систему двојног књиговодства:

- 1) тачност разврставања правних лица у складу са чланом 5. овог закона,
- 2) организација система рачуноводства и интерних рачуноводствених контролних поступака,
- 3) потпуност, истинитост и тачност књиговодствених исправа,
- 4) вођење и чување пословних књига,
- 5) примјена контног оквира,
- 6) попис имовине и обавеза,
- 7) сачињавање и презентовање финансијских извјештаја и консолидованих финансијских извјештаја и њихова предаја у Регистар,
- 8) обавезе у погледу ревизије финансијских извјештаја и консолидованих финансијских извјештаја и достављања извјештаја о ревизији финансијских извјештаја у Регистар и
- 9) другим активностима у складу са овим законом.

(2) При вођењу управног поступка по пословима из става 1. овог члана примјењују се прописи којима се уређује порески поступак.

2. Надзор над радом правних лица и предузетника регистрованих за пружање књиговодствених и рачуноводствених услуга

Члан 49.

(1) Надзор над правним лицима и предузетницима регистрованим за пружање књиговодствених и рачуноводствених услуга, ради провере испуњености услова прописаних овим законом, врши Министарство.

(2) Правна лица и предузетници регистровани за пружање књиговодствених и рачуноводствених услуга дужни

су да лицима овлашћеним за надзор на располагање ставе сву документацију неопходну за спровођење надзора.

Члан 50.

(1) Поступак надзора над радом привредних друштава за ревизију, прописан овим законом, сходно се примјењује у надзору над радом правних лица и предузетника регистрованих за пружање књиговодствених и рачуноводствених услуга.

(2) Ако предузетник регистрован за пружање књиговодствених и рачуноводствених услуга не поступи у складу са налогом и у року утврђеном у коначном рјешењу, Министарство је дужно да о томе обавијести надлежни орган локалне самоуправе који је наведеним лицима издао дозволу за обављање самосталне дјелатности.

(3) У случају из става 2. овог члана, надлежни орган локалне самоуправе ће донијети рјешење о престанку обављања самосталне дјелатности.

(4) Ако правно лице регистровано за пружање књиговодствених и рачуноводствених услуга не поступи у складу са налогом и у року утврђеном у коначном рјешењу, Министарство ће против лица овлашћеног за заступање тог привредног друштва надлежном суду поднијети захтјев за покретање прекршајног поступка.

3. Надзор над радом привредних друштава за ревизију

Члан 51.

(1) Министарство врши надзор над радом привредног друштва за ревизију.

(2) Надзор над радом привредног друштва за ревизију Министарство врши најмање једном у шест година, односно најмање једном у три године, уколико је ријеч о друштвима за ревизију која спроводе ревизију субјеката од јавног интереса.

(3) Овлашћено лице Министарства у поступку вршења надзора има право и обавезу да у пословним просторијама привредног друштва за ревизију изврши увид у опште и појединачне акте привредног друштва, као и евиденције и другу документацију с циљем утврђивања чињеница које су од посебног значаја за квалитетно вршење надзора, а посебно:

- 1) о оснивачима привредног друштва за ревизију,
- 2) о ангажованим лиценцираним овлашћеним ревизорима у радном односу на неодређено вријеме са пуним и скраћеним радним временом, као и броју укупно ангажованих ревизора по другим основима,
- 3) да ли се Министарству благовремено достављају подаци о закљученим уговорима о ревизији,
- 4) да ли су уговорени послови осигурани од одговорности за штету,
- 5) да ли се у вршењу ревизије примјењују прописи из области ревизије,
- 6) да ли је привредно друштво за ревизију осигурало интерну контролу квалитета у извршењу уговорених послова ревизије и
- 7) у друге податке и евиденције од значаја за квалитетно спровођење надзора.

(4) О извршеном надзору лице из става 3. овог члана сачињава записник.

(5) Записник из става 4. овог члана доставља се привредном друштву за ревизију код којег је извршен надзор.

(6) Министар доноси упутство којим се уређује надзор над радом пословних субјеката који пружају рачуноводствене услуге и услуге ревизије.

Члан 52.

(1) Ако се у поступку надзора над радом привредног друштва за ревизију утврди да су општим или појединачним актом или предузетом радњом повријеђене одредбе овог закона, лице којем је повјерено да изврши надзор има обавезу и овлашћење да рјешењем наложи отклањање не-

правилности и незаконитости и одреди рок у коме се оне морају отклонити.

(2) Против рјешења из става 1. овог члана министру се може изјавити жалба у року од 15 дана од дана пријема рјешења.

(3) Жалба не одгађа извршење рјешења.

(4) Ако привредно друштво за ревизију не поступи у складу са налогом и у року утврђеном у коначном рјешењу, министар доноси рјешење о одузимању дозволе за рад привредном друштву за ревизију.

(5) Рјешење из става 4. овог члана је коначно у управном поступку и против њега се не може изјавити жалба, али се може покренути управни спор.

ГЛАВА V САВЈЕТ ЗА РАЧУНОВОДСТВО И РЕВИЗИЈУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 53.

(1) Министар именује Савјет за рачуноводство и ревизију Републике Српске (у даљем тексту: Савјет).

(2) Надлежност и обавезе Савјета су да:

1) прати процес примјене рачуноводствених и ревизијских стандарда из члана 2. овог закона,

2) даје иницијативе за одговарајућа и благовремена рјешења ради што ефикасније примјене рачуноводствених и ревизијских стандарда у Републици,

3) даје мишљења на нацрте и приједлоге закона и других прописа из области рачуноводства и ревизије,

4) прати процес примјене прописа Европске уније који се односе на област рачуноводства и ревизије и предлаже рјешења прихватљива за Републику,

5) учествује у припреми стратегије, те у изради смјерница и акционог плана за побољшање квалитета финансијског извјештавања и унапређивање рачуноводствене и ревизорске праксе у Републици,

6) сарађује са образовним установама, страним и домаћим професионалним удружењима, тијелима и организацијама,

7) даје приједлоге мишљења на општа акта професионалног удружења,

8) разматра годишњи извјештај о раду и стању у области рачуноводства и ревизије који припрема професионално удружење,

9) даје мишљење и приједлоге на годишњи план континуиране едукације коју спроводи професионално удружење и

10) обавља и друге послове из своје надлежности, у складу са овим законом.

Члан 54.

(1) За свој рад Савјет одговара министру.

(2) Савјет је дужан да министру најмање једном годишње достави извјештај о раду.

Члан 55.

(1) Савјет има девет чланова.

(2) Чланове Савјета именује министар из реда запослених у Министарству, представника професионалних удружења, Пореске управе, регулаторних тијела из области финансијског система, пословне заједнице, универзитетских професора и других лица која својим теоретским и практичним искуством у предметној области могу да допринесу ефикаснијем раду Савјета, на период од пет година, с тим да иста лица могу бити поново именована на још један мандат.

(3) Стручне и административне послове за потребе Савјета обавља Министарство.

(4) Приликом именовања чланова Савјета водиће се рачуна о равноправној полној заступљености.

(5) Савјет доноси Пословник о раду, којим се уређује начин рада, организација, одлучивање, рокови за доставу мишљења и друга питања од значаја за рад Савјета.

ГЛАВА VI ЗВАЊА, ТЕСТИРАЊЕ, СЕРТИФИКАЦИЈА И ЛИЦЕНЦИРАЊЕ

Члан 56.

(1) Професионално удружење дефинисано овим законом, у складу са међународним образовним стандардима, спроводи јединствен програм за стицање квалификација и звања у рачуноводственој и ревизорској професији, као и других сродних звања у Републици.

(2) Професионално удружење дужно је да донесе и спроводи прописе којима се уређују услови, начин и накнаде за стицање звања у рачуноводственој и ревизорској професији, квалификовање и професионални развој рачуновођа и овлашћених ревизора, континуирана едукација, контрола квалитета рада његових чланова, те издавање сертификата за сва звања у професији, као и лиценци за звања у области рачуноводства.

(3) Након прибављеног мишљења Министарства, Влада даје сагласност на прописе из става 2. овог члана.

(4) Професионално удружење има обавезу да у сарадњи са Министарством на континуираном основу обезбједи превод прописа из члана 2. став 1. тачка 15) овог закона.

(5) Министар доноси правилник којим се уређују питања од значаја за превод прописа из става 4. овог члана.

Члан 57.

(1) Професионално удружење најмање једном годишње, а најкасније до краја марта текуће године за претходну годину, подноси Влади извјештај о раду и стању у области рачуноводства и ревизије.

(2) Извјештај из става 1. овог члана обавезно садржи: извршавање послова и датих овлашћења повјерених овом удружењу, број и структуру издатих сертификата, информацију о спроведеним едукацијама, информацију о контроли квалитета рада чланова професионалног удружења, финансијске извјештаје професионалног удружења и друге информације о стању у области рачуноводствене и ревизорске професије.

Члан 58.

(1) У рачуноводственој и ревизорској професији у Републици утврђују се три звања, и то:

- 1) сертификовани рачуноводствени техничар,
- 2) сертификовани рачуновођа и
- 3) овлашћени ревизор.

(2) Поред звања у рачуноводственој и ревизијској професији, овим законом утврђују се и друга сродна звања у сродним професијама у Републици, и то:

- 1) овлашћени интерни ревизор,
- 2) овлашћени процјењивач и
- 3) овлашћени форензички рачуновођа.

(3) Тестирање кандидата за звања из става 1. овог члана, издавање сертификата и лиценци врше се на следећи начин:

1) тестирање кандидата за сва звања врши се посредством професионалног удружења,

2) издавање сертификата за сва звања врши професионално удружење утврђено овим законом,

3) лиценцирање за сертификованог рачуноводственог техничара и сертификованог рачуновођу врши професионално удружење утврђено овим законом и

4) лиценцирање овлашћених ревизора врши Министарство, у складу са овим законом.

(4) Не постоји обавеза лиценцирања за лица са звањем сертификовани рачуноводствени техничар и сертификовани рачуновођа која обављају рачуноводствене послове за

интерне потребе привредних друштава и других правних лица у којима су запослени, осим за квалификована лица.

(5) Лица која су лиценце добила у Федерацији БиХ и Брчко Дистрикту БиХ, у складу са прописима, одговарајуће лиценце у Републици могу добити од Министарства, односно професионалног удружења у Републици.

Члан 59.

Забрањена је употреба звања и назива из члана 58. овог закона од лица која нису сертификована и лиценцирана, као и нуђење или обављање независних рачуноводствених или ревизијских услуга трећим лицима од лица која нису лиценцирана у складу са овим законом и регистрована за пружање рачуноводствених и ревизорских услуга.

Члан 60.

(1) Лица која посједују сертификат издат од професионалних субјеката изван БиХ, након што доставе доказе да испуњавају ИФАС услове едукације у земљи у којој су стекла квалификацију, као и услове у погледу стручне спреме, радног искуства и познавања прописа и пореског система у Републици и БиХ, могу поднијети захтјев за нострификацију стечених звања и квалификација.

(2) Нострификацију стечених звања и квалификацију за лица из става 1. овог члана врши професионално удружење утврђено овим законом, на начин и уз услове које пропише заједничко тијело из области рачуноводства и ревизије на нивоу БиХ.

Члан 61.

У складу са Законом о рачуноводству и ревизији БиХ, свим лицима којима је сертификат издат у другом ентитету или Брчко Дистрикту БиХ, с тим да су ентитет и Брчко Дистрикт БиХ усвојили закон и подзаконске прописе којим се обезбјеђује идентично признавање сертификата издатих у Републици на простору другог ентитета и Брчко Дистрикта БиХ, стечено звање у професији се признаје у Републици и од њега се неће захтијевати нострификација.

ГЛАВА VII

УПРАВНИ НАДЗОР И ПРАЋЕЊЕ, ОТКРИВАЊЕ И ПРИЈАВЉИВАЊЕ КРИВИЧНИХ ДЈЕЛА У ВЕЗИ СА ПРАЋЕЊЕМ НОВЦА И ФИНАНСИРАЊЕМ ТЕРОРИСТИЧКИХ ДЈЕЛАТНОСТИ

Члан 62.

Управни и стручни надзор над спровођењем овог закона врши Министарство.

Члан 63.

(1) Лица која врше послове рачуноводства, ревизије и надзора у вези са одредбама овог закона обавезна су да стално прате и откривају појаве и радње које имају обиљежја кривичних дјела у вези са праћем новца и финансирањем терористичких дјелатности.

(2) У случају утврђивања чињеница и радњи које указују на кривична дјела из става 1. овог члана, обавезно се, писмено, без одгађања обавјештава орган надлежан за област спречавања прања новца и финансирања терористичких дјелатности.

(3) Субјекти укључени у послове прописане овим законом дужни су да пружају сталну подршку и сарадњу свим органима кривичног гоњења у вези са њиховим захтјевима приликом откривања, пријављивања и процесуирања дјела која имају обиљежја прања новца и финансирања терористичких дјелатности.

ГЛАВА VIII КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 64.

(1) Новчаном казном од 3.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

1) не изврши разврставање у складу са овим законом (члан 5),

2) не уреди организацију рачуноводства на прописан начин (члан 7),

3) врши обраду података на рачунару, а не обезбједи да рачуноводствени софтвер омогућава функционисање система интерних рачуноводствених контрола (члан 7. став 5),

4) не сачињава, не контролише и не чува књиговодствене исправе, односно не води и не чува пословне књиге и друге извјештаје сагласно одредбама овог закона (чл. 8, 9, 10, 11, 12. и 22),

5) општим актом не одреди лице коме се повјерава вођење пословних књига (члан 13),

6) не изврши упис у Регистар привредних друштава која обављају књиговодствене и рачуноводствене услуге (члан 15),

7) не изврши попис имовине и обавеза у прописаном року (члан 17),

8) не изврши усаглашавање потраживања и обавеза, не одговори на захтјев овлашћеног ревизора или у напоменама не објави податке о неусаглашеним потраживањима и обавезама (члан 18),

9) не сачињава и не презентује финансијске извјештаје (чл. 19, 20, 21. и 23),

10) не изврши ревизију финансијских извјештаја и консолидованих финансијских извјештаја (члан 28),

11) не преда финансијске извјештаје, консолидоване финансијске извјештаје, извјештај о ревизији и извјештај о пословању у Регистар финансијских извјештаја (чл. 24. и 25),

12) на подручју Републике пружа услуге ревизије без претходно испуњених или супротно условима прописаним овим законом (чл. 29, 33, 37, 44. и 46),

13) у прописаном року не пријави промјене у подацима који се воде у Регистру привредних друштава за ревизију (члан 35),

14) у прописаном року не закључи уговор о ревизији (члан 39. став 3),

15) у прописаном року не достави фото-копије уговора о ревизији закључених у току претходне године (члан 39. став 6),

16) не пружа услуге ревизије на прописан начин (члан 40),

17) у прописаном року не објави извјештај о транспарентности (члан 45) и

18) овлашћеном лицу не омогући надзор или не отклони недостатке утврђене током надзора (чл. 49, 51. и 52).

(2) За радње из става 1. овог члана новчаном казном од 300 КМ до 1.500 КМ казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу.

(3) За радње из става 1. овог члана новчаном казном од 500 КМ до 2.500 КМ казниће се за прекршај предузетник регистрован за самостално пружање књиговодствених и рачуноводствених услуга.

Члан 65.

Новчаном казном од 3.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај професионално удружење за неподношење извјештаја из члана 57. овог закона.

Члан 66.

(1) Новчаном казном од 300 КМ до 1.500 КМ казниће се за прекршај физичко лице које податке добијене из Регистра финансијских извјештаја користи на начин који је супротан одредбама овог закона.

(2) Новчаном казном од 300 КМ до 1.500 КМ казниће се за прекршај физичко лице које користи звања у професији прописана овим законом или нуди и обавља независне рачуноводствене и ревизијске услуге трећим лицима, а није регистровано за пружање тих услуга, нити сертификовано и лиценцирано у складу са одредбама овог закона.

ГЛАВА IX
ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 67.

(1) Привредна друштва за ревизију која су до дана ступања на снагу овог закона добила дозволу за рад од Министарства дужна су да, најкасније у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона, свој статус и пословање ускладе са одредбама овог закона.

(2) Захтјев за издавање дозволе за рад привредном друштву за ревизију који је поднесен прије ступања на снагу овог закона ријешаће се у складу са одредбама овог закона.

Члан 68.

(1) Изузетно од члана 39. став 3. овог закона, уговори о ревизији финансијских извјештаја за 2015. годину могу се закључивати до 31. децембра 2015. године.

(2) Обавеза осигурања у складу са чланом 44. овог закона примјењује се од ревизије финансијских извјештаја за 2015. годину.

Члан 69.

(1) Обавеза разврставања правних лица у категорију микро правних лица, у складу са критеријумима из члана 5. став 3. овог закона, примјењује се у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

(2) До дана примјене одредбе из члана 5. став 3. овог закона правна лица која испуњавају критеријуме за разврставање у категорију микро правних лица сматрају се малим правним лицима.

Члан 70.

(1) Привредна друштва која су регистрована за пружање књиговодствених и рачуноводствених услуга дужна су да се упишу у Регистар привредних друштава за пружање књиговодствених и рачуноводствених услуга, који води Министарство, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

(2) Надлежни орган јединице локалне самоуправе дужан је да Министарству достави копије рјешења за све предузетнике који се баве пружањем књиговодствених и рачуноводствених услуга ради уписа у Регистар предузетника за пружање књиговодствених и рачуноводствених услуга, који води Министарство, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 71.

У року од шест мјесеци од ступања на снагу овог закона министар ће донијети:

1) Правилник о успостављању система двојног књиговодства код предузетника (члан 3. став 5),

2) Правилник о вођењу Регистра привредних друштава за ревизију, Регистра овлашћених ревизора, Регистра правних лица и предузетника за пружање књиговодствених и рачуноводствених услуга (члан 15. став 4),

3) правилнике којима се прописује контни оквир и садржина рачуна у контном оквиру за сва правна лица и предузетнике (члан 16. став 2),

4) Правилник о начину и роковима вршења пописа и усклађивања књиговодственог стања са стварним стањем имовине и обавеза (члан 17. став 5),

5) правилнике о форми и садржини финансијских извјештаја (члан 21. став 1),

6) правилник којим се прописује форма и садржај јавно доступних извјештаја (члан 26. став 5),

7) Правилник о издавању, обнављању и одузимању лиценци овлашћеним ревизорима (члан 32. став 2),

8) Правилник о минималним сумама за покриће ризика од штетних догађаја проузрокованих издавањем погрешног ревизорског мишљења (члан 44. став 5),

9) правилник којим се уређују питања од значаја за превод прописа (члан 56. став 5),

10) Упутство о примјени Међународног стандарда финансијског извјештавања за мале и средње ентитете (члан 3. став 6) и

11) Упутство за вршење надзора над радом пословних субјеката који пружају рачуноводствене услуге и услуге ревизије (члан 51. став 6).

Члан 72.

До доношења подзаконских аката из овог закона, примјењиваће се подзаконски акти који су важили до ступања на снагу овог закона, ако нису у супротности са њим.

Члан 73.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о рачуноводству и ревизији Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 36/09 и 52/11).

Члан 74.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-1319/15
29. октобра 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1683

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ФИСКАЛНОЈ ОДГОВОРНОСТИ У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Проглашавам Закон о фискалној одговорности у Републици Српској, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Седмој сједници, одржаној 29. октобра 2015. године, а Вијеће народа 9. новембра 2015. године констатовало да усвојеним Законом о фискалној одговорности у Републици Српској није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-3604/15
10. новембра 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ФИСКАЛНОЈ ОДГОВОРНОСТИ У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

ГЛАВА I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се фискална правила, мјере и процедуре на основу којих се успоставља фискални оквир, ограничава јавна потрошња, јача одговорност за ефикасно и ефективно коришћење буџетских средстава, оснива Фискални савјет Републике Српске и јача систем контрола и надзора.

Члан 2.

(1) Циљ доношења овог закона је осигурање и одржавање фискалне одговорности, транспарентности и средњорочне и дугорочне фискалне одрживости Републике Српске.

(2) Одредбе овог закона односе се на буџетски систем Републике Српске.

Члан 3.

Појмови употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) буџет је процјена буџетских средстава и буџетских издатака за једну фискалну годину,